

kun kan skifte fra de gamle regler 1 måned før hovedforfald, og at selskaberne samtidig opkræver en betragtelig merpris for at benytte produktet, har det stor negativ indvirkning på incitamentet til at skifte selskab.

Med branchens redegørelse og den aktuelle situation på forsikringsmarkedet kan man spørge sig selv, om individets valgfrihed er sikret. Desuden må det give stof til eftertanke, om intentionen med § 57 i lov om finansiel virksomhed, nemlig at øge mobiliteten og skærpe konkurrencen på forsikringsmarkedet er imødekommet.

Til dette kan der kun svares nej.

Spøgsålet er, om det eksisterende regelsæt vil sikre valgfrihed, mobilitet og konkurrence i fremtiden. Hertil må svaret også være nej. Historien har indtil nu, og især det seneste år, bevist, at ingen andre aktiviteter, det være sig i form af politiske opfordringer, henstillinger, presseomtale eller markedsføring, kan få branchen til at ændre adfærd og sikre den nødvendige mobilitet og konkurrence. Branchen er tydeligvis ikke selv interesseret i dette.

Derfor må loven ændres, så forsikringstageren har ret til at opsig sine forsikringer. Det vil kræve, at der i forsikringsaftalelovens § 31 tilføjes følgende:

1. Alle kunder skal til enhver tid have ret til at kunne opsig deres forsikringer med 1 måneds varsel uden at være afhængige af en hovedforfaldsdato eller et tilsvarende krav.
2. Denne ret skal træde i kraft med øjeblikkelig virkning for alle kunder.
3. Omkostningen ved at skifte selskab må kun opkræves som et engangsgebyr i forbindelse med selve skiftet. Omkostningen skal stå mål med de administrative udgifter.

En sådan lovændring vil betyde, at selskaberne indbyrdes er tvunget til at føre en mere aggressiv kamp for at tiltrække nye kunder og bevare de eksisterende. Det vil resultere i mere mobilitet og konkurrence og

en pris til fordel for forbrugerne. Ovenstående ændring bør ikke gælde livsforsikring, ejerskifteforsikring samt forsikring, som dækker en særlig opstået risiko, der kun strækker sig over et begrænset tidsrum, når forsikringsaftalen indgås for en aftalt periode af højst 1 måned (korttidsforsikring). Opsigelsesadgangen bør ikke gælde ejerskifteforsikringer i henhold til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., der i henhold til lovgivningen herom normalt tegnes for 5 år ad gangen med betaling af hele præmien på en gang, samt livsforsikringer, hvor der gælder særlige regler om bortfald af selskabets ansvar, og hvor forsikringstageren, efter at den første præmie er betalt, ikke er forpligtet til at holde forsikringen i kraft gennem betaling af de senere præmier.

Det forventes, at en ændring af forsikringslovens § 31 vil medføre betydelige besparelser for den enkelte husstand. Konkurrencestyrelsen har ved flere lejligheder vurderet, at danske forsikringstagere betaler mere end 20 pct. for meget for deres forsikringer sammenlignet med udlandet. Den gennemsnitlige forsikringsudgift pr. husstand pr. år er ca. 10.000 kr. Skærpes konkurrencen, vil blot en 10-procents-prisforbedring betyde en besparelse på ca. 1.000 kr. netto pr. familie.

Som virkeligheden er nu, hvor forsikringsselskaberne fastholder kunderne på de gamle opsigelsesvarsler, og hvor omkostningen ved brug af den korte opsigelse langt overstiger det rimelige, vil der aldrig kunne skabes gunstige betingelser for mere mobilitet og konkurrence mellem selskaberne.

Justitsministeriet har afholdt et møde med Forsikring & Pension, som efterfølgende har sendt et brev til Justitsministeriet. Justitsministeren oplyser i det til udvalget fremsendte materiale, at hun på nuværende tidspunkt ikke finder grundlag for at overveje yderligere lovændringer ud fra konkurrencemæssige hensyn, jf. Retsudvalget alm. del – bilag 107.